

**การพัฒนาสมรรถนะในการเรียนรู้ของเด็กสมาธิสั้น
ระดับปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์**

สิริวรรณ นาคศรี¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนระดับปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ ที่มีปัญหามาธิสั้นให้มีการพัฒนาได้เหมาะสมกับวัย โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ โดยจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ฝึกทุกวันพฤหัสบดี เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ตามลำดับ 4 กิจกรรมใน 1 เดือน กิจกรรมสร้างสรรค์ คือ 1) การวาดภาพตามจินตนาการ 2) ระบายสีภาพอิสระ 3) ปั้นดินน้ำมัน 4) ฉีกปะภาพ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอายุระหว่าง 3-4 ปี ชั้นอนุบาล 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ จังหวัดสงขลา ที่มีปัญหามาธิสั้น จำนวน 2 คน สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผู้ศึกษาได้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ มาช่วยในการศึกษา โดยผ่านกระบวนการวาดภาพตามจินตนาการ ฉีก – ปะภาพ ระบายสีภาพ และปั้นดินน้ำมัน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมภาพตามจินตนาการ สัปดาห์ที่ 1 เท่ากับ 5 คิดเป็น ร้อยละ 31.25 สัปดาห์ที่ 2 เท่ากับ 7 คิดเป็น ร้อยละ 43.75 และสัปดาห์ที่ 3 เท่ากับ 10 คิดเป็น ร้อยละ 62.50 แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้เรียนได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ แล้วสมรรถนะในการเรียนเพิ่มมากขึ้น และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในชั้นพื้นฐานได้เหมาะสมกับวัย

คำสำคัญ : เด็กสมาธิสั้น; เด็กปฐมวัย; กิจกรรมสร้างสรรค์

¹ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลกุลจินต์

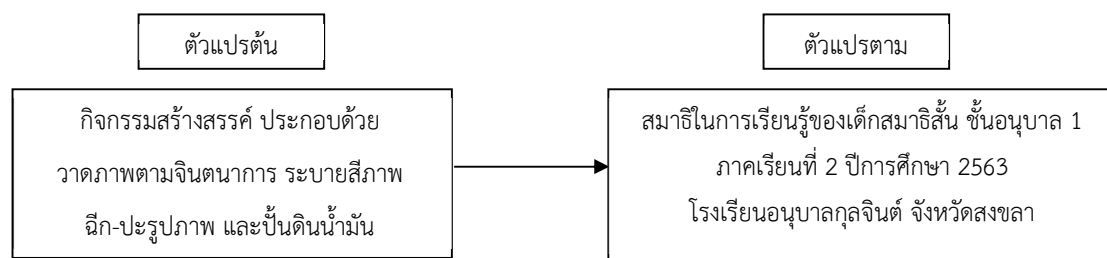
บทนำ

การจัดการศึกษาปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษา ให้แก่เด็ก 6 ขวบแรก เป็นการจัดการศึกษาเพื่อการดูแล และสร้างเสริมเด็กให้พัฒนาเต็มศักยภาพ ด้วยการเรียนรู้ที่ถูกต้องชัดเจน ลักษณะการจัดการเรียนการสอนจึงมุ่งจำเพาะไปที่การพัฒนาเด็กโดยการจัดการเรียนการสอนให้ตรงระดับพัฒนาการตามวัยและส่งเสริมพัฒนาการแบบองค์รวม ให้ตรงกับความต้องการและความสนใจ สร้างความพร้อมให้เด็กเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

นักเรียนวัย 3-4 ปี ต้องมีการพัฒนาการทางด้านอารมณ์-จิตใจสังคม และสติปัญญา จากการเลี้ยงดูที่ส่งเสริมถึงพัฒนาการตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสมจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับพ่อแม่ เด็กกับครู เด็กกับครูพี่เลี้ยง เพื่อพัฒนาตนเองตามลำดับของคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างสมดุล และ เต็มศักยภาพ (จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย) เนื่องจากนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระดับปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ มีพัฒนาการที่ล่าช้าไม่เหมาะสมกับวัยในด้านสติปัญญา อารมณ์ จิตใจ สังคม และร่างกาย ไม่เป็นไปตามศักยภาพของนักเรียน

เนื่องจากการจัดกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม และการทดสอบประเมินผลพัฒนาการในภาคเรียนที่ 1 นักเรียนมีพัฒนาการไม่เหมาะสมกับวัย ครูจึงสนใจที่จะทำการศึกษาเพื่อเพิ่มพัฒนาการให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีการพัฒนาที่ดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ซึ่งมี การวาดภาพตามจินตนาการ การระบายสีภาพ การฉีกปะภาพ และปั้นดินน้ำมัน เพื่อพัฒนาการให้นักเรียนมีศักยภาพที่ดีขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียนระดับปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ ที่มีปัญหาสมาธิสั้นให้มีการพัฒนาได้เหมาะสมกับวัย โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์

สมมติฐานการวิจัย

กิจกรรมสร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาความสามารถของนักเรียนระดับปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ ที่มีปัญหาสมาธิสั้นให้มีการพัฒนาได้เหมาะสมกับวัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ประกอบด้วย 1) วาดภาพตามจินตนาการ 2) ระบายสีภาพ 3) ฉีก – ปะภาพ 4) ปั้นดินน้ำมัน และแบบบันทึกการพัฒนาการสมาธิสั้นด้วยกิจกรรมสร้างสรรค์ ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยมีวิธีดำเนินงานด้วยการศึกษาการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ นอกเหนือจากการจัดกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม โดยฝึกทุกวันพฤหัสบดี เป็นเวลา 12 สัปดาห์ ตามลำดับ 4 กิจกรรมใน 1 เดือน โดยในแต่ละครั้งที่ฝึก จะวัดความสามารถโดยใช้แบบบันทึกการพัฒนาการสมาธิสั้นด้วยกิจกรรมสร้างสรรค์ จนครบตามแผนที่กำหนดไว้ แล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

กรณีศึกษานี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนอายุระหว่าง 3-4 ปี ชั้นอนุบาล 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ จังหวัดสงขลา ที่มีปัญหาสมาธิสั้น จำนวน 2 คน

ผลการวิจัย

ผู้ศึกษาได้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ มาช่วยในการศึกษา โดยผ่านกระบวนการวาดภาพตามจินตนาการ ผิก - ปะภาพ ระบายสีภาพ และปั้นดินน้ำมัน พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกิจกรรมภาพตามจินตนาการ สัปดาห์ที่ 1 เท่ากับ 5 คิดเป็น ร้อยละ 31.25 สัปดาห์ที่ 2 เท่ากับ 7 คิดเป็น ร้อยละ 43.75 และสัปดาห์ที่ 3 เท่ากับ 10 คิดเป็น ร้อยละ 62.50 แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้เรียนได้รับการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ แล้วสมาธิในการเรียนเพิ่มมากขึ้น และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในชั้นพื้นฐานได้เหมาะสมกับวัย

อภิปรายผล

จากที่ผู้ศึกษาได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การพัฒนาสมาธิในการเรียนรู้ของเด็กสมาธิสั้น ระดับปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ เนื่องจากการจัดกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม และการทดสอบประเมินผลพัฒนาการในภาคเรียนที่ผ่านมา นักเรียนมีพัฒนาการไม่เหมาะสมกับวัย ครูจึงสนใจที่จะทำวิจัยเพื่อเพิ่มพัฒนาการให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีการพัฒนาที่ดีขึ้น โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ซึ่งมี การวาดภาพตามจินตนาการ การระบายสีภาพ การผิก-ปะภาพ และปั้นดินน้ำมัน เพื่อพัฒนาการให้นักเรียนมีศักยภาพที่ดีขึ้น จากการทดลองพบว่า จากแบบบันทึกการพัฒนาสมาธิสั้นด้วยกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนภายหลังจากการทำกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแล้วผู้เรียนมีระดับ คะแนนสูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนา สุทธิธำกู (2550 : 18) ที่ได้สรุปผลศึกษาการพัฒนาสมาธินักเรียนในระดับก่อนประถมศึกษา ซึ่งอยู่ในวัย 3 - 4 ปี เป็นวัยแห่งการเรียนรู้จะสนใจเรียน ประมาณ 10 - 20 นาที จากการจัดกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรมในภาคเรียนที่ 1 พบว่าในห้องเรียนอนุบาล 1/4 ที่มีสมาธิในการเรียนรู้ได้น้อยอยู่ 5 คน ได้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์ ทำการผิกผ่านกระบวนการวาดภาพตามแบบ การปะภาพ ระบายสีภาพ และปั้นดินน้ำมัน โดยผลคือผู้เรียนมีสมาธิในการเรียนเพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะ

กิจกรรมสร้างสรรค์มีหลากหลายกิจกรรม นอกเหนือจากกิจกรรมที่ได้จัดทำวิจัย เช่น กิจกรรมศิลปะอื่นๆ ได้แก่ การเป่าสี การแกะ ตัด ปะ การพิมพ์ภาพ และอื่นๆ ดังนั้น ถ้ากิจกรรมมีความหลากหลายผลการศึกษาจะมีความชัดเจนมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาปฏิบัติการในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาสมาธิในการเรียนรู้ของเด็กสมาธิสั้นระดับปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ โดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความกรุณาช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษาอย่างยิ่งจาก คณะผู้บริหารและคณะครูการศึกษาพิเศษที่มีประสบการณ์ยิ่งของโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ แนวคิดวิธีการ คำแนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์และผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลกุลจินต์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ และความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อวิจัย ตลอดจนผู้ปกครองและนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณเพื่อนครูโรงเรียนอนุบาลกุสินธุ์ทุกท่าน ที่คอยช่วยเหลือสนับสนุนทั้งด้านให้คำแนะนำและส่งเสริมกำลังใจตลอดมา นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความร่วมมือช่วยเหลืออีกหลายท่าน ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถกล่าวนามในที่นี้ได้หมด จึงขอขอบคุณทุกท่านเหล่านั้นไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

คุณค่าทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูแด่แม่ บิดา มารดา และบูรพาจารย์ที่เคยอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(Individualized Education Program : IEP).

กรุงเทพมหานคร : สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

กันตภณ วิชัยหา. (2560). ผลการใช้เกมกลางแจ้งโดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อสมรรถภาพทางกลไกของเด็กปฐมวัยโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กาญจนา สุทธิธำกู. (2550). การพัฒนานักเรียนสมาธิสั้น ด้วยกิจกรรมสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เบญจพร ปัญญา. (2543). คู่มือช่วยเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผดุง อารยะวิญญ. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : รำไทยเพรส.

ผดุง อารยะวิญญ. (2544). เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ Learning Disabilities. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : รำไทยเพรส.

ผดุง อารยะวิญญ. (2546). วิธีการสอนเด็กเรียนยาก. กรุงเทพมหานคร : รำไทยเพรส.

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดีปัญหาการเรียนที่แก้ไขได้. กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.